

ИВАН ВАЗОВ
ПОГРЕБЕНИТЕ СОЛДАТИ

chitanka.info

*Във хладната земя
и тримата сложиха,
в един ги трап зариха.
Почиват те сега
почивка вечна, тиха.*

*Почиват тоя час
без яд, без шум, без злоба
при пепелта на роба
и никой роден глас
не им смуцава гроба.*

*Над ровката им пръст
се никой не подсети
да бодне китка цвете,
нито за спомен кръст —
над техни кости клетки.*

*От кой ли край далек
съдбата ги доведе
за бран и за победи,
та в тоя гроб навек
те станаха съседни?*

*От кой ли небосклон!
Дали от Кавказ славни?
От степите ли травни?
От тихият ли Дон,
с вълни дълбоки, равни?*

*И може би за них
сърца туптят горещи
със грижи и надежди
под някой покрив тих
и плачат черни вежди.*

*Бащата е на бой,
а майка на детето
показва юг, небето
и шушне: „Там е той!“
с въздишка на сърцето.*

.....

*Но спят те в хладен сън
безвестни и бездомни,
печални, неми, скромни
и няма кой навън
за тях да си напомни!*

Август 1877, Свищов

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.